

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2017 r. – Austrian Power Grid/ACER**(Sprawa T-53/17)**

(2017/C 095/30)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Austrian Power Grid AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: H. Kristoferitsch i S. Huber, adwokaci)*Strona pozwana:* Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER)**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności następujących części decyzji Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki nr 06/2016 z dnia 17 listopada 2016 r. w sprawie propozycji operatora systemu przesyłowego energii elektrycznej, dotyczącej określenia regionów wyznaczania zdolności przesyłowych;
  - art. 1 tej decyzji w związku:
    - z art. 1 ust. 1 lit. c) załącznika I;
    - ze słowem „also” („również”) i tekstem „for the purposes of capacity allocation on the affected bidding zone borders until the requirements described in Article 5(3) of this document are fulfilled” („dla celów alokacji zdolności przesyłowej na granicach odnośnego obszaru rynkowego, dopóki wymogi określone w art. 5 ust. 3 tego dokumentu będą spełnione”) w art. 2 ust. 2 lit. e) załącznika I;
    - z art. 5 ust. 1 lit. s) załącznika;
    - z art. 5 ust. 3 załącznika I;
    - z mapą nr 3 w załączniku I;
  - z art. 2 decyzji;
  - z załącznikiem IV;
  - z załącznikiem V;
- obciążenie ACER kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, oparty na twierdzeniu, że Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (zwana dalej „ACER” lub „Agencją”) nie jest uprawniona do wprowadzenia nowych granic obszaru rynkowego oraz alokacji zdolności przesyłowej.
  - Skarżąca podnosi, że Agencja nie jest uprawniona do wprowadzenia nowych granic obszaru rynkowego oraz alokacji zdolności przesyłowej w ramach postępowania w sprawie określenia regionów wyznaczania zdolności przesyłowych (zwanym dalej „RWZP”), o których mowa w art. 15 rozporządzenia dotyczącego alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi⁽¹⁾, odpowiednio, w decyzji opartej na art. 8 ust. 1 rozporządzenia ACER⁽²⁾. Skarżąca twierdzi też, że wskazówka, iż zaskarżona decyzja może zostać zmieniona w sposób wskazany w jej art. 2 (który sam w sobie jest niezgodny z prawem i jest przedmiotem skargi), może nie być w stanie zaradzić temu brakowi właściwości.
2. Zarzut drugi, oparty na twierdzeniu, że zaskarżona decyzja narusza pod wieloma względami rozporządzenie (WE) nr 714/2009 i rozporządzenie dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi.
  - Skarżąca podnosi, że Agencja błędnie zastosowała prawną definicję ograniczeń przesyłowych oraz że połączenie wzajemne DE-AT nie jest ograniczone, w związku z czym nie może podlegać alokacji zdolności przesyłowych.

- Skarżąca twierdzi też, że podzielenie wspólnego rynku energii elektrycznej Niemiec i Austrii stoi w całkowitej sprzeczności z celami zamierzonymi przez rozporządzenie (WE) nr 714/2009 ⁽³⁾ i narusza zasadę, zgodnie z którą wewnętrzne ograniczenia przesyłowe nie mogą być przenoszone na granice krajowe.
  - Skarżąca podnosi wreszcie, że zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa pod kątem faktycznym, a ponadto zastosowano w niej w nieprawidłowy sposób kryteria prawne dotyczące utworzenia nowych granic obszaru rynkowego w szczególności z tego względu, że: granica DE-AT nie jest ograniczona strukturalnie, ACER nie przewiduje alternatywnych granic obszaru rynkowego, dostępne są mniej inwazyjne środki techniczne, zaskarżona decyzja nie uwzględnia rozwoju sytuacji w przyszłości, decyzja ta narusza wymóg, by obszary rynkowe miały stały charakter, oraz Agencja błędnie oceniła charakter przepływów pętlowych.
3. Zarzut trzeci, oparty na twierdzeniu, że zaskarżona decyzja narusza prawo pierwotne Unii Europejskiej.
- Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę proporcjonalności, ponieważ nie zbadano i nie wprowadzono mniej inwazyjnych, lecz tak samo odpowiednich środków.
  - Skarżąca twierdzi też, że zaskarżona decyzja narusza podstawowe wolności, ponieważ sztuczny podział wspólnego austriacko-niemieckiego rynku energii elektrycznej prowadzi do ograniczeń ilościowych w handlu energią elektryczną między dwoma państwami członkowskimi. Skarżąca wskazuje w tym względzie, że zaskarżona decyzja narusza swobodny przepływ towarów gwarantowany w art. 34 i 35 TFUE. Poza tym zdaniem skarżącej ograniczenia zdolności przesyłowej wynikające z wprowadzenia granic obszarów rynkowych oraz mechanizmu alokacji zdolności przesyłowej ograniczają w nieuzasadniony sposób przysługującą skarżącej swobodę świadczenia usług (art 56 TFUE).
  - Wreszcie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza prawo konkurencji UE, ponieważ podział wspólnego austriacko-niemieckiego rynku energii elektrycznej poprzez wprowadzenie obszaru rynkowego oraz mechanizmu obliczania zdolności przesyłowych (zwanego dalej „MOZP”) prowadzi do podzielenia rynku, co narusza art. 101 TFUE.
4. Zarzut czwarty, oparty na twierdzeniu, że wydając zaskarżoną decyzję, Agencja naruszyła szereg wymogów proceduralnych.
- Skarżąca podnosi w tym względzie, że opierając w błędny sposób swą decyzję na art. 15 rozporządzenia dotyczącego alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, Agencja wdrożyła niewłaściwe postępowanie w sprawie utworzenia nowych granic obszaru rynkowego oraz wprowadzenia MOZP.
  - Skarżąca twierdzi ponadto, że złożony przez austriacki organ regulacyjny, E-Control, wniosek o zmianę projektu dotyczącego RWZP wszystkich operatorów systemu przesyłowego nie został rozpatrzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 9 ust. 12 rozporządzenia dotyczącego alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi.
  - Skarżąca wskazuje poza tym, że ACER przekracza swe uprawnienia, gdy stwierdza, że niewiążąca opinia 09/2015 wydana we wrześniu 2015 r. ma skutek wiążący. Ponadto zdaniem skarżącej opinia, którą uznano za wiążącą, nie stanowiła części procedury konsultacyjnej, w związku z czym uprawnienia proceduralne wnioskodawcy zostały w rażący sposób naruszone.
  - Skarżąca podnosi też, że akta ACER dotyczące przygotowania zaskarżonej decyzji cechuje brak badań technicznych, analiz i pogłębionych ocen. Skarżąca uważa, że albo Agencja przekazała jej niepełne w znacznej mierze informacje, przez co naruszyła prawo skarżącej do pełnego dostępu do akt zgodnie z art. 41 Karty praw podstawowych, albo Agencja w ogóle nie przygotowała ani nie skonsultowała analiz i badań technicznych celem oparcia zaskarżonej decyzji na prawidłowych elementach faktycznych (co również stanowi poważne uchybienie proceduralne).

- Wreszcie skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest oparta na okolicznościach faktycznych, które nie zostały dostatecznie wyjaśnione, ponieważ Agencja – w szczególności, lecz nie tylko – nie przedstawiła uwag w odniesieniu do następujących zagadnień: gdzie istnieją ograniczenia strukturalne na wspólnym austriacko-niemieckim rynku oraz gdzie problem ten zostanie rozwiązany najskuteczniej; jaki jest zakres występowania przepływów pętlowych i jak one wpływają na granicę austriacko-niemiecką; jaki wpływ mają bieżące i oczekujące środki dotyczące rozwoju sieci i poprawy bezpieczeństwa sieci; oraz jak dużo energii elektrycznej płynącej do Austrii przez inne państwa członkowskie płynie dalej do Niemiec.

5. Zarzut piąty, oparty na braku uzasadnienia.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiające wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz.U. L 197, s. 24).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 713/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. L 211, s. 1).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz.U. L 211, s. 15).

**Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2017 r. – Grupo Orenes/EUIPO – Akamon Entertainment
Millenium (Bingo VIVA! Slots)**

(Sprawa T-63/17)

(2017/C 095/31)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Grupo Orenes, SL (Murcia, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Sanmartín Sanmartín)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Akamon Entertainment Millenium, SL (Barcelona, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Akamon Entertainment Millenium, SL

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „Bingo VIVA! Slots” – zgłoszenie nr 13 468 251

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 listopada 2016 r. w sprawie R 453/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 64, 75 i 76 rozporządzenia nr 207/2009 w odpowiednim przypadku w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) tegoż rozporządzenia i z zasadami 50 i 52 rozporządzenia nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady w sprawie wspólnotowego znaku towarowego oraz z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości dokonującym wykładni powyższych przepisów;
- Brak przeprowadzenia odpowiedniego całościowego porównania oznaczeń.